

Földmivelők Naptára

az 1928-ik szökő évre.

Hasznos tudnivalók és más'olvasmányok.

Kiadja: A Karcagi Sajtóalap.

Uralkodó bolygó ez évben a Merkur.

1927.

Nyomatott Klein Mór könyvnyomdájában,
Karcag.

Csak magyarul...

Csak magyarul beszéljetek,
Mindig magyarul.
Szépen, tisztán, zengzetesen,
Tisztán innen s túl.
Magyar a föld legszebb nyelve,
S mint az arany cseng.
Angyalok is már magyarul
Áldják az Istent.

Nagy vita volt a mennyekben,
A nyelvek között.
Mint a földön, mind csak egyet:
Magyart üldözött.
De szólt az Ur elég legyen,
Hangot se többet!
Ezennel a magyar nyelvet
Teszem elsőnek.

Mert a magyar lent a földön,
Oly sokat szenved.
Mégérdemli, hogy megnyissam
Neki a mennyet.
Mégérdemli ha odalent
Boldogtalan volt:
Birja békén és boldogan
A mennyei hont.

Feljajdult a sok cifra nyelv
Az Ur szavára...
Kért, könyörgött, rimánkodott,
De mind hiába.
Utoljára zugolódt
És nem könyörge.
S mennyből az Ur mind kitiltá
Örök időkre.

Igy lett magyar az angyalok
Remek szép nyelve.
Igy történt, hogy már magyarul
Beszélnek mennybe.
A próféták, pátriárkák,
Millió szentek,
Az urnak egy szózatára
Magyarok lettek.

Bizva bizzunk és remélve
Küzdjünk, magyarok:
Mi lettünk az Isten nép
Lelke ránk ragyog.
Igen, igen, Isten népe,
Lelke ragyog ránk,
Megveri, de verje is meg
Aki magyart bánt.

Idővel az egész világ
Mind magyar leszén,
Ég a földdel ölelkezik,
Forrón, lelkesen.
Akkor, akkor nyilik fel a
Mégholtak sirja.
Akkor lesz az új ég, új föld,
Mint meg van írva.

Áldja meg az Isten azt, ki
Magyarul beszél,
Százszor áldja, ki magyarán
Cselekszik és él.
Nemzedékről nemzedékre
Nyujtsa életét!
Ezer évről ezer évre
Jó hírét, nevét!

KÁDÁR IMRE.

